

РЕШЕНИЕ

№ 5239

гр. София, 19.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 07.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Христо Минев

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **917** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба от В. А. Т. срещу Решение № 2153-21-9/15.01.2021г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е оставена без уважение жалба вх. № 1012-21-1476/22.12.2020г. от В. А. Т. срещу Разпореждане № [ЕГН]/01.12.2020г. на Ръководителя на ПО /Пенсионно осигуряване/, като неоснователна.

Жалбоподателката обжалва отпуснатата ѝ добавка от лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване /ИОЗ/ на починалия ѝ съпруг. Твърди, че наследодателят е имал право на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/ и иска добавката ѝ да бъде определена от тази пенсия. Счита, че пенсията на наследодателя трябва да бъде преизчислена за придобития от него осигурителен доход за периода от 01.01.2000г. до 14.12.2019г. и 09 години от стажа му от втора категория труд да бъдат превърнати към трета. Моли съда да отмени обжалвания административен акт и решението на Директора на ТП на НОИ С. град.

В съдебно заседание, жалбоподателката лично поддържа жалбата.

Ответната страна – Директорът на ТП на НОИ С. град чрез процесуален представител, оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна, претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със Заявление вх. № 2116-21-6317/18.12.2019г. В. Т. е поискала отпускане към личната и пенсия на добавка по чл.84 от КСО от пенсията на съпругът и З. Р. Т. с ЕГН [ЕГН]. Към заявлението е приложено удостоверение за наследници.

С Разпореждане от 06.01.2020г. на ТП на НОИ С. – град №[ЕГН] на В. А. Т. е била отпусната наследствена пенсия за инвалидност поради общо заболяване по чл.74 КСО от З. Р. Т., починал на 14.12.2019г.

В образуваното пенсионно производство е установено, че З. Т. е получавал лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване по чл. 74, ал. 1 КСО, която към 14.12.2019г. е в размер на 936.31 лв., изчислен при следните параметри: осигурителен стаж, положен преди датата на инвалидизиране (09.05.2017г.) - 38 години, 11 месеца и 14 дни; осигурителен стаж, придобит след датата на инвалидизиране - 02 години, 02 месеца и 25 дни; осигурителен доход за периодите, както следва: 01.01.1982г.-31.12.1984г. - 7 478.00 лв., от 01.01.1997г. – 30.06.1999г. – 4325019.851лв., от 01.07.1999г. до 08.05.2017г. – 263513.20лв; общ осигурителен доход- 267 838.22 лв.; индивидуален коефициент - 2.343.

С Разпореждане № [ЕГН]/03.01.2020 г. на В. Т. е отпусната исканата добавка по чл. 84 КСО от личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване на З. Т., в размер на 248.12 лв. (26.5 % от получавана от наследодателя лична пенсия за ИОЗ - 936.31 лв.). Със същото разпореждане е отпусната и наследствена пенсия за инвалидност поради общо заболяване по чл. 82, ал. 2 КСО, но тази пенсия е спряна на основание чл. 95, ал. 1, т. 4 КСО като по-неблагоприятна.

С ново Заявление вх. № 2182-21-91 от 09.01.2020г. жалбоподателката е поискала преизчисляване на добавката по чл. 84 КСО на основание чл. 102, ал. 1 КСО за придобит осигурителен стаж и осигурителен доход на наследодателя до датата на смъртта му - 14.12.2019г.

С обжалваното Разпореждане № [ЕГН] от 06.03.2020г. /листи 41-42/ по заявлението от 09.01.2020г., добавката на В. А. Т. от личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване на съпруга ѝ З. Т. е преизчислена, считано от 01.02.2020г., за придобит осигурителен стаж след пенсионирането, като е зачетен стаж за периода от 01.08.2019 г. до 13.12.2019г. Определен е размер на добавката 250.13 лв. (26.5 % от 943.90 лв.), изчислен при следните данни: осигурителен стаж на наследодателя до датата на инвалидизиране - 38 години, 11 месеца и 14 дни; осигурителен стаж след датата на инвалидизиране - 02 години, 07 месеца и 08 дни; индивидуален коефициент - 2.343, определен за осигурителен доход за периодите, както следва: 01.01.1982г. - 31.12.1984г. – 7478.00 лв.; 01.01.1997 - 08.05.2017г. - 267 838.22 лв. При включване на допълнителния осигурителен доход до 13.12.2019г., изчисленият индивидуален коефициент – 2.295 се явява по-неблагоприятен, поради което е постановен отказ за преизчисляване на пенсията на починалия съпруг и за осигурителен доход. Със същото разпореждане, по повод подадената от В. Т. жалба на 27.01.2020 г. относно вида на пенсията на починалия ѝ съпруг, от която е определена добавката по чл. 84 КСО, ръководителят по ПО е постановил, че на основание чл. 84, ал. 1 КСО, когато наследодателят е получавал пенсия, добавката по чл. 84 КСО се отпуска от получаваната пенсия или от сбора на получаваните пенсии.

Жалбоподателката е предявила жалба вх. № 1012-21-624/09.04.2020г. срещу Разпореждане № [ЕГН]/06.03.2020 г. на Ръководител ПО пред Административния съд С. – град, като по образуваното адм.дело № 3574/2020 г. по описа на АССГ, с Определение № 3399/08.05.2020 г., влязло в сила на 29.05.2020 г., жалбата е оставена

без разглеждане, производството е прекратено и преписката е изпратена по подведомственост на Директора на ТП на НОИ С. - град за произнасяне с мотивирано решение, съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО.

С Решение № 2153-21-97/ 30.06.2020г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, е оставена без уважение жалба вх. № 1012-21-624/09.04.2020 г. от В. А. Т. срещу Разпореждане № [ЕГН]/06.03.2020г. на Ръководителя на ПО, като неоснователна и преписката е върната на длъжностно лице по ПО при ТП на НОИ С. - град за произнасяне по искането на В. А. Т. за отпускане на добавка по чл. 84 от КСО от лична пенсия за ОСВ на наследодателя.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град е отхвърлил жалбата на В. А. Т. срещу Решение №2153-21-97/30.06.2020г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което е оставена без уважение жалба вх.№10120210624/09.04.2020г. срещу Разпореждане №[ЕГН]/06.03.2020г. на Ръководителя на ПО, като неоснователна.

С последваща жалба от 22.12.2020г. срещу Разпореждане №[ЕГН]/91/01.12.2020г. В. А. Т. е поискала да се промени Разпореждане № [ЕГН]/91/01.12.2020г., като се разпорежи добавката по чл.84 от КСО да се определи от пенсия за осигурителен стаж и възраст на съпруга и З. Р. Т., като се взимат предвид годините втора категория от трудовия му стаж и осигурителния му доход от 01.01.2000г. – 14.2.2019г.

С Решение № 2153-21-9/15.01.2021г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, е оставена без уважение жалба вх. № 1012-21-1476/22.12.2020г. от В. А. Т. срещу Разпореждане № [ЕГН]/01.12.2020г. на Ръководителя на ПО, като неоснователна.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

При преценката за законосъобразност на административния акт на основанията по чл. 146 от АПК, съдът счита, че решението и потвърденото с него разпореждане са издадени от компетентни органи, в надлежната форма, при спазване на процесуалните правила, при спазване на материалноправните разпоредби и при съобразяване с целта на закона.

Предметът на оспорване в настоящото производство е в частта на Разпореждане № [ЕГН]/01.12.2020г. на Ръководителя на ПО, потвърдено с Решение № 2153-21-9/15.01.2020г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с която е отказано отпускането на добавка на В. А. Т. по чл.84 от КСО от наследодателя З. Р. Т. от пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Следователно доводите, изложени в жалбата са неотнормирани към предмета на спора. Жалбоподателката не оспорва начина, по който е изчислена инвалидната пенсия на наследодателя й. Доводите в жалбата са срещу това, че добавката към пенсията й е определена върху инвалидната пенсия, а не върху тази за осигурителен стаж и възраст.

Съдът намира, че правилно пенсионният орган е преценил, че В. А. Т. няма право на добавка по чл.84 от КСО от пенсия на осигурителен стаж и възраст от наследодателя З. Р. Т., тъй като към смъртта си наследодателя е получавал лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване.

Правилно в атакуваното Решение е посочено, че в чл.84 от КСО са регламентирани две хипотези относно вида пенсия от която се отпуска добавка по чл.84 КСО.

В закона ясно е отбелязано, че ако наследодателят е бил пенсионер /каквото е и настоящия случай/, добавката по чл.84 от КСО се отпуска от пенсията или сбора от пенсиите, които той е получавал.

Пенсиите, на които наследодателят е имал право за определяне на добавката по чл.84 от КСО се вземат предвид единствено и само ако наследодателят не е бил пенсионер.

В настоящия случай не се спори, че З. Р. Т. е получавал преди смъртта си инвалидна пенсия, върху размера на която е определен и размера на добавката по чл.84 от КСО за жалбоподателката.

Неоснователни са и претенциите на жалбоподателката, че 09 години от стажа на починалия ѝ съпруг следва да бъдат преобразувани от втора категория труд в трета. Наследодателят е получавал лична пенсия за ИОЗ. По силата на чл. 23, ал. 1 от НПОС, когато лицето има осигурителен стаж от различни категории, при определяне на продължителността му за правото и размера на пенсията за ИОЗ осигурителният стаж не се превръща от една категория към друга. Цитираната разпоредба е императивна и пенсионният орган, работещ в условията на обвързана компетентност, е длъжен стриктно да я приложи. Съгласно тази норма, при пенсия за ИОЗ, каквото е настоящият случай, категориен стаж не се преобразува на основание чл. 104 от КСО. Произнасяне в този смисъл е имало и по Адм.дело № 6972/2020г. по описа на АССГ.

С оглед на горното, съдът намира, че Разпореждане № [ЕГН] от 01.12.2020 г. на ръководител по ПО при ТП на НОИ С. - град е правилно и законосъобразно постановено и следва да бъде потвърдено, а предявената срещу него жалба да бъде оставена без уважение като неоснователна.

Относно искането в жалбата за създаване на законови изменения с цел отстраняване на несправедливости, съдът намира, че следва да отбележи, че не разполага със законодателна инициатива и следи единствено и само за спазването при приложението на законите.

По така изложените съображения жалбата е неоснователна и като такава не следва да се уважава.

Предвид изхода на делото и направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира, че на ТП на НОИ – С. – град следва да бъде присъдено такава.

Водим от горното, Административен съд София град, III отделение, 74 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. А. Т. срещу Решение № 2153-21-9/15.01.2021г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е оставена без уважение жалба вх. № 1012-21-1476/22.12.2020 г. от В. А. Т. срещу Разпореждане № [ЕГН]/01.12.2020г. на Ръководителя на ПО /Пенсионно осигуряване/, като неоснователна.

ОСЪЖДА В. А. Т. да заплати на ТП на НОИ С.-град направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100.00лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

